

фінанси, право. 2018. № 3. С. 5-20.

2. Корнійчук Н.І. Проблеми та напрями вдосконалення митного контролю і митного аудиту. *Економіка та митно-правові відносини*. 2019. Вип. 9-10. С. 64-70.

3. Мережко Н., Калуга Н., Очерет А. Інститут уповноваженого економічного оператора в Україні. *Зовнішня торгівля: економіка, фінанси, право*. 2016. № 2. С. 5–14.

Сергій Косторной

канд. екон. наук, доцент

*Таврійський державний агротехнологічний університет
імені Дмитра Моторного, м. Мелітополь, Україна*

ПРОБЛЕМИ ФУНКЦІОНУВАННЯ ЕЛЕКТРОННОГО КАБІNETУ ПЛАТНИКА ПОДАТКІВ

Одним із важливих завдань Державної податкової служби є забезпечення зручного, швидкого та надійного обміну інформацією між платниками та контролюючими органами та основі сучасних інформаційних технологій. З цією метою було створено онлайн сервіс "Електронний кабінет".

Електронний кабінет забезпечує можливість реалізації платниками податків прав та обов'язків, визначених Податковим Кодексом [1] та іншими законами: перегляд інформації про платника податків, подання податкової звітності, проведення звірки розрахунків платників податків з державним та місцевими бюджетами, реєстрація та коригування податкових накладних, доступ до системи електронного адміністрування ПДВ, подання звернень та інших документів тощо.

Електронний кабінет включає відкриту частину та приватну частину (особистий кабінет). Доступ до відкритої (загальнодоступної) частини Електронного кабінету мають усі користувачі. Доступ до приватної частини (особистого кабінету) надається користувачам після проходження електронної ідентифікації. За даними Державної податкової служби приватною частиною електронного кабінету активно користуються 2,6 млн. осіб, в тому числі 654 тис. юридичних осіб, 1,3 млн. фізичних осіб-підприємців та 566 тис. громадян. За 2020 рік кількість користувачів електронного кабінету збільшилася на 36% [2].

За допомогою електронних сервісів було подано 82,3% податкових декларацій [3].

Платники податків, працюючи в електронному кабінеті платника отримують такі переваги у роботі:

- унеможливлення помилок в обов'язкових реквізитах поданої декларації;
- унеможливлення випадків подання звітності не в повному обсязі;

- можливість здійснення перевірки складеного звіту на наявність арифметичних помилок;
- можливість імпорту з бухгалтерських програм сформованої електронної звітності;
- отримання квитанції про прийняття органами податкової служби надісланого звіту протягом декількох хвилин;
- можливість перегляду всієї інформації щодо своїх розрахунків з бюджетом;
- наявність податкового календаря;
- отримання оперативної інформації щодо особистих реєстраційних даних;
- можливість подавати заяви та отримувати в електронному вигляді довідки про відсутність заборгованості з податків, зборів, платежів, що контролюються органами податкової служби [3].

Користувачі електронного кабінету зустрічаються з наступними технічними проблемами: затримка отримання другої квитанції; не вірні рахунки для сплати; відсутність окремих форм звітності. Ці проблеми періодично з'являються та виправляються протягом певного часу.

Також суттєвою проблемою є те, що не завершено впровадження комплексної системи захисту інформації в Державній податковій службі. Це створює загрозу витоку та спотворення конфіденційної інформації, яка збирається та обробляється ДПС.

Недостатньо опрацьовано питання звільнення від відповідальності платника у випадку некоректної роботи сервісу.

Доцільним також є забезпечення можливості встановлення різних рівнів доступу для працівників одного підприємства відповідно до їх посадових обов'язків та закриття від них "зайвої" інформації.

Потребує удосконалення інтеграція з бухгалтерськими програмами, яка має пришвидшити створення та заповнення форм звітності на підставі даних бухгалтерського обліку, що ведеться в електронній формі [4].

Діджиталізація є одним зі стратегічних напрямів розвитку Державної податкової служби. Проект "Е-податки" передбачає нові послуги, інтеграцію з системою "Дія", міжнародний обмін фінансовою інформацією, здійснення електронних податкових перевірок за електронними даними бухгалтерського обліку. Крім того, впроваджуються проекти "Е-РРО" та "Е-акциз" [3].

Електронний кабінет є важливим засобом взаємодії платників податків з контролюючими органами. Найширше використовуються його можливості щодо доступу до даних державних реєстрів, подання податкових декларацій в електронній формі, контролю за станом розрахунків щодо окремих податків, використання системи електронного адміністрування ПДВ. Робота електронного кабінету постійно вдосконалюється. Потребують уваги питання інформаційної безпеки, технічної надійності, розширення функціональності.

Список використаних джерел

1. Податковий кодекс України від 2 грудня 2010 року № 2755 (зі змінами та доповненнями). URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2755-17> (дата звернення: 15.08.2021)
2. Презентація публічного звіту ДПС за 2020 рік. URL: https://www.youtube.com/watch?v=gQ-Ijg2GTGs&feature=emb_imp_woyt (дата звернення: 15.08.2021)
3. Державна податкова служба України. Офіційний портал. URL: <https://tax.gov.ua> (дата звернення: 15.08.2021)
4. Косторной С. В., Демченко І. В. Електронний кабінет платника податків. *Збірник наукових праць Таврійського державного агротехнологічного університету (економічні науки)*. Вид-во Мелітопольська типографія "Люкс", 2021. №1(43). С. 53-58

Вікторія Руденко

канд. екон. наук

ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана», м. Київ, Україна

ІНВЕСТИЦІЙНИЙ ВИМІР ФІСКАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ COVID-19

Зіткнувшись з COVID-19 більшість держав перейшли до реалізації фіскальної політики, спрямованої на пом'якшення наслідків коронавірусної кризи, що, насамперед, полягала в підтримці юридичних і фізичних осіб в умовах змушеного зниження економічної активності та падіння рівня доходів. Поряд з цим низка країн додатково вживала фіскальні заходи для активізації інвестицій, які є важливою передумовою для відновлення економіки.

Під час пандемії COVID-19 держави проводили фіскальну політику, пов'язану із підтримкою нормального функціонування підприємств і забезпечення життєдіяльності громадян, що охоплювала заходи як у частині державних доходів, так і в частині державних видатків. Доходна складова фіскальної політики включала: відстрочки щодо справляння податків, зборів та інших платежів до бюджету на період складної епідеміологічної ситуації та відновлювальний період; спеціальні тимчасові податкові пільги; відстрочки й звільнення від платежів за користування державною (муніципальною) власністю, в тому числі орендних платежів. Видаткова складова фіскальної політики містила: бюджетне фінансування галузей, найбільш постраждалих від пандемії; надання трансфертів підприємствам на оплату праці та цільових трансфертів постраждалим юридичним і фізичним особам; надання державних гарантій за кредитами для вразливих підприємств; реалізацію спеціальних кредитних програм банками з державною участю або фондами розвитку [1, с.14]. Таким